

Nagyjelentőségű akciót indított a becskerekai kamara a Szeged—Becskekerek—pancsovai fővonal kiépítésére és közvetlen gyorsvonatok beállítására.

(árgyalások a szegedi és a becskerekai kamara között. — A szegedi kamara előterjesztései a kormányhoz.)

(A Délmagyarország munkatársától) Mint ismeretes, nemrégiben, hét éves szünetelés után, megnyílt a Szeged szempontjából fontosnak látszó Budapest—Szeged—Nagybecskerek—pancsovai vasútvonal. Ez a vasútvonal, amely Magyarországban a Bánát felé irányuló forgalmát volna hivatva lebonyolítani, nem elégíti ki az igényeket. Elsősorban a helyi érdekű jellegű vonalon csak személyvonatok közlekednek I. és II. osztályú kocsikkal. Másodsorban a közvetlen összeköttetés a Balkán déli részeivel csak nagy körülírással, átrakodással tartható fenn. Ez az oka annak, hogy

a Szeged—becskerekai vonal forgalma igen gyenge és alig fizetődik ki.

A magyar és jugoszláv gazdasági érdekeltségek most azután mozgalmat indítottak a Budapest—Szeged—Becskekerek—pancsovai közlekedés megújítása céljából.

A kezdeményező lépést a jugoszláv kereskedelmi érdekeltségek július 20-án tették meg a szegedi kereskedelmi és iparkamaránál, amelyhez több nagybecskerekai kereskedő aláírásával levelet küldtek. A levélben arra kéri a kamarát, hogy járjon közbe egy

Budapest—Szeged—nagybecskerekai közvetlen gyorsvonal

forgalomba helyezése érdekében. A szegedi kamara azonnal átiratot intézett a nagybecskerekai kamarához, amely azután arról értesítette, hogy a jugoszláv közlekedési miniszterhez és a szabadkai vasutigazgatósághoz már felterjesztést intéztek a bánáti kereskedelmi érdekeltségek a közvetlen gyorsvonalpár forgalomba helyezése érdekében. Egyben arra kérte a kamarát, hogy a magyar kormánynál járjon közbe a kérés teljesítése érdekében.

A szegedi kamara augusztus első felében tett előterjesztést Walkó Lajos kereskedelemügyi miniszterhez a becskerekai kamara átirata értelmében és a kérés teljesítését kérte, hivatkozással arra, hogy Csonkamagyarország gazdasági életének, különösen pedig

Szeged városnak elsőrendű és eminens érdeke, hogy az elszakított területekkel minél jobb és szorosabb intézkedésekkel kapcsolassanak a megmaradt országrészek.

Miután azonban a kérés teljesítése csaknem kizárólag a jugoszláv közlekedési minisztertől függ, arra kéri a kereskedelmi minisztert, hogy az októberben tartandó nemzetközi menetrend-konferencia elé vigye az ügyet.

A becskerekai kamara a napokban újabb átiratot intézett a szegedi kamarához. Az átirat részletesen

foglalkozik a kérdéssel és felemlíti, hogy a jugoszláv vasutigazgatóság a becskerekai kamara kívánására már a múlt év folyamán próbaképen forgalomba helyezett egy gyorsvonalpárt, de mivel a kívánt időmegtakarítást elérni nem lehetett, mert a Szeged—Becskekerek—pancsovai vasútvonal helyi érdekű, könnyű építkezési, a gyorsvonatközlekedést beszüntették. Hogy gyorsvonatok is közlekedhessenek,

másodrendű fővonalra kell a pályatestet átalakítani,

ez viszont csak a Belgrád—Pancsova közötti vasúti hid felépítésével egyidejűleg történhetik meg.

A jugoszláv kereskedelmi érdekeltségek kérésére a közlekedési miniszter megvizsgáltatta a vasúti pályatestet és kilátásba helyezte, hogy

a pályatestet annyira megerősítik, hogy

Felizgatott fantáziák nagyarányú kommunistaösszeesküvés leleplezését híresztelték, — a rendőrség mindössze közigazgatási razzsiát tartott.

A szegedi rendőrség pénteken éjszaka nagy titkolódzással autós-razziát tartott és meglátogatta a kommunista-gyanúsokat. — Buócz főtanácsos megcáfolja a fantáziák híreit.

„A szegedi razzia nincs összefüggésben a fővárosi eseményekkel.”

(A Délmagyarország munkatársától.) Pénteken este a késő esti órákban dr. Buócz Béla rendőrfőtanácsos általános razzsiát rendelt el a város területére. A razzia, szürke egyszerű razzsiának ígérkezett, amilyent a szegedi rendőrség az utóbbi időben többször rendezett. A razzia azonban, amint a szombati nap folyamán nyilvánosságra került, a szokásos rendőri munkától abban különbözött, hogy

a rendőrség a razzsiával egyidejűleg meglátogatta néhány kommunista-gyanús egyént és egy újszöregi volt francia hadifoglyot,

aki csak nemrégiben jött haza Magyarországra.

E razzsiát a rendőrség

nagy titokzatossággal

hajtotta végre. A rendőrség látszólag nagy apparátussal lefolytatott munkáját még fantasztikusabbá tette az a tény, hogy

a vonatok legalább 50 kilométeres sebességgel haladhassanak.

— A vasútvonal fővonalra való átalakításához csak abban az esetben járulna hozzá a királyi kormány — írja a becskerekai kamara —, ha ezen a vonalon nagyobb tranzitáru- és személyforgalom volna remélhető. Ha a t. társkamara úgy gondolja, hogy a közlekedés Szeged, Makó, Hódmezővásárhely, Szentés, Kecskemét gócpontokból az S. H. S. államok felé irányuló kereskedelem Veliki-Kikinda és Veliki-Beckereken át fog lebonyolódni, miért is szükséges lenne a fővonal, szünetkedjék saját kormányával ezen körülményt közzéadni és kérje, hogy szorgalmazza a jugoszláv kormánynál a pálya átépítését és a pancsovai dunai hid felépítését azzal az indoklással, hogy a magyar kereskedelemnek nagy szolgálatot tenne, miáltal a Balkán déli részét (Szaloniki, Athén) jobb összeköttetésbe hozná Magyarországgal és ezen keresztül Középeurópával.

A szegedi kamara már felterjesztette a kereskedelemügyi minisztériumba a nagybecskerekai kamara átiratát és most a kormány minden valószínűség szerint megteszi a kellő lépéseket a jugoszláv kormánynál.

A szegedi kereskedői körökben nagy érdeklődéssel várják az ügy további fejleményeit.

este 11 óra tájban két rendőri autó is elindult Szöreg irányában.

A rendőrségi autók éjszaka két órakor értek vissza anélkül, hogy valakit magukkal hoztak volna. Az éjszakai razzsiának különben mindössze egy gyanús előállítottja volt,

névszerint Vajdovics Antal, akit kellő igazoltság után azonnal szabadlábra helyeztek.

A péntek éjszakai nagy titkolódzással lefolytatott razzsiával kapcsolatban szombaton olyan fantasztikus és szertelen hírek terjedtek el a városban, hogy Szegeden kommunista összeesküvést lepleztek le és hogy a rendőrség az éjszakai rajtaütéssel egyidejűleg kommunistákat is tartóztatott le.

A szertelen fantázia mind újabb és újabb részleteket tudott már az éjszakai rendőrségi munka országos jelentőségének kikürtölt eredményéről. A csapongó fantázia munkáját csak élesztette az a tény, hogy a rendőrség emberei, detektívek és rendőrtisztek érthetetlenül

a legnagyobb titokzatossággal kezelték az éjszakai razzsiát,

ugy hogy a péntek éjszakai közbiztonsági razzsiának olyan látszata volt, mintha ez alakkal kommunista összeesküvést leplezt volna le a rendőrség Szegeden.

Szombaton délelőtt egyébként

Buócz Béla, rendőrfőtanácsos hivatali helyiségében szokatlanul hosszú ideig tartózkodtak benn a rendőrtisztek,

akik mosollyal fogadták a közönség kíváncsiskodó kérdéseit.

A kapitányság vezetője a déli órákban még elzárkózott minden információ elől és kijelentette, hogy a napisajtóval kapcsolatban még nem tud pozitív választ adni, mivel a jelentések még nem futottak be hozzá. Később azonban kijelentette Buócz főtanácsos, hogy délután hat órára már teljes lesz a razzia eredménye, amikor is a rendőrség hivatalos kommunikét ad ki, hogy a város lakosságának mesterségesen felzaklatott kedélyeit megnyugtassa.

Az ügyészsegen természetesen semmit sem tudtak a péntek éjszakai történetéről.

Amint munkatársunk előtt kijelentették, a rendőrség jelentést nem küldött és így a razzia vagy hétköznapi, vagy pedig a belügyminiszter rendelkezésére előre meghatározott célú lehetett.

dách csak az íróasztalának dolgozatot, Borynak azonban meggyeszte lehetett afféle vidéki irodalmi sikerei. Társaságkedvelő ember volt, vidám, elmesélő, olvasott s azért a társaság is becézte. Madách maga is a bámulói közé tartozott, ahogy Mikszáth állítja s többször mondta, hogy többre tartja magánál.

Nyilván ez a nagy népszerűség kapta aztán el a nagyra menendő fiatal embert. Elkönyvelődött, elrendetlenedett s már mint gyarmati ügyvédnek cigányutra szaladt az élete. Hivatalos pénzek elszámolása körül támadtak kellemetlenségei s bár Madách soha vissza nem fizetett baráti kölcsönrel megmentette a katasztrófától — a kötelezően még most is megvan róla a sztrigovai levéltárban, — az erkölcsi himlőhelyek megmaradtak a Bory lelken. Törött szárnyu madár lett belőle, magasba vágyó, porban vergődő züllött bohém.

Már akkor Madáchot is átvette a vállán az élet s a világgal meghasonlott két ember egymást itatta a lelke keserűségével. A letört zseni nagyon beleillett a filozóf földesur sztrigovai udvarába, a keserű humorral összeválogatott dickensi alakok közé, a két hóbortos pap, a mindig repülő gesztusokkal járó Sréter Miklós, a Vojtina-szerű poéta s a deliriumos János hajdu mellé. S föl lehet tenni, hogy ebben a környezetben legközelebb állt Madáchhoz egykori mentora. Azt is el lehet képzelni, hogy a vele való eszmecsere során hasadt ki sokat vívódó lelkéből a nagy dráma kristálymagja. Aki maga már nem tudott repülni, az talán még tudta lendíteni a más szárnyát. Annak azonban, amit Mikszáth mond, hogy Bory volt az első, akinek Madách felolvasta az Ember tragédiáját, ellentmond magának a drá-

mának a kéziratának. A címlapjára az van feljegyezve; kezdem 1859. febr. 17-én... Bory László pedig már 1858 nyarán meghalt.

A két barát többedmagával átkocsizott Szliácsra s azon mulattak az uton, hogy Madách és Bory témákat adott fel egymásnak, amikről verset kellett rögtönözni. Amint megérkeztek a fürdő telepére, a társaság sétálni ment, Boryt magára hagyták. Amint visszatértek, sikoltozást hallanak Bory szájából. Be akarnak menni, az ajtó zárva. Dörömbölésükre nyílik az ajtó, eléjük áll Bory feldult arccal, kuszált hajjal, kezében töltött puskával, az asztal mellett pedig haláspadban reszket egy — finánc.

— Mi történt itt, Laci? — kérdezté Madách ijedten.

— Megesküdtem az alkotmányra ezt a bítangot, — mondta Bory rekedten s többet az egész társasággal nem törődve, leült írni.

A finánc aztán elnyöszörögte, hogy az ügyvéd becsalta a szobába, ráfogta a puskát s úgy kényszerítette, hogy esküdjön hűséget Kossuth Lajosnak. Madách szomorúan nézett össze barátaival s odahajolt Boryhoz:

— Hát most mit csinálsz, Laci?

— Levelet írok a császárnak, — folytatta Bory dühösen, — fogadom, hogy nem teszi az ablakába.

Azzal átnyújtotta a papírt, amin nem betűk voltak, csak gyerekes kriksszkrakszok s az asztalra borulva elaludt. Álmában megkötözték s felszállították Lipótmezőre.

Mire az egyik tragikus hős dicsőségének örök napja felkelt, akkorra a másik bele veszett az örök éjszakába. Madách Bacon lordja úgy halt meg, hogy összezúzta fejét a zárkája vasrácsán.